

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 22/2010
12.3.2010

Asia: Kirjallinen varoitus

Oikaisuvaatimuksen tekijä:

Virasto: yliopisto

Päätös, johon haetaan oikaisua:

Yliopiston 17.4.2009 X:lle antama kirjallinen varoitus.

Päätöksen perustelujen mukaan varoituksen perusteena on työtehtävien toistuva laiminlyöminen. Työtehtävät, niihin kohdistunut piittaamattomuus sekä laiminlyönnit ovat selostettuina varoituksen mukana olevassa liitteessä, josta ilmenee muun ohella seuraavaa:

X on saanut esimieheltään koulutuspäällikkö B:ltä helmi-maaliskuussa 2009 seuraavat työtehtävät, joiden hoitamisen hän on laiminlyönyt: 1) uusien asiakastapaamisten sopiminen alueen yritysten kanssa, 2) yritysasiakkaan tuotekehityshankkeeseen liittyvän kyselylomakkeen tekeminen ja kyselyn toteuttaminen.

Edellä mainittujen tehtävien lisäksi X:llä on ollut muihin yksikön koulutussuunnittelijoihin verrattuna vähän työtehtäviä.

X:n kanssa sovittiin, että hänen tulee sopia uusista asiakastapaamisista maaliskuussa 2009 ja tehtävänanto oli selkeä. Tehtävänantoa tarkennettiin vielä palaverissa 3.3.2009 annetulla ohjeistuksella. X esitti tehtävää kohtaan selvää piittaamattomuutta, koska hän laiminlöi tehtävän hoitamisen kokonaan. X ei sopinut aikataulun mukaisesti yhtään tapaamista eikä myöskään omien sano-

jensa mukaan ottanut yhtään kontaktia puhelimitse yrityksiin. Syyksi toiminnalleen hän ilmoitti muut työkiireet, joita ei voida katsoa olleen niin paljon, että puhelinkontaktit olisi voinut jättää hoitamatta.

X:lle annettiin tehtäväksi myös yritysasiakkaan tuotekehitykseen liittyvän selvityksen tekeminen. Asiakkaan kanssa yhteispalaverissa, jossa myös X oli läsnä, sovittiin, että selvitys toteutetaan kyselylomakkeella verkkolevityksenä valituille yrityksille valtakunnallisesti sekä alueella haastattelemalla eri yritysten edustajia. Koulutuspäällikkö B antoi yhdessä asiakkaan kanssa X:lle 27.2.2009 tehtäväksi laatia ensin listan yrityksistä, joille verkossa tapahtuva kysely suunnataan. Työ piti aloittaa 2.3.2009, ja sen piti olla valmis saman viikon loppupuolella. X ei tehnyt listaa. B tiedusteli listaa X:ltä muutaman kerran maaliskuun aikana, jolloin X vakuutti listan olevan valmiina. Asiakkaan toivomuksesta ja hankkeen onnistumisen vuoksi edellytyksenä oli, että kysely tehdään valtakunnallisena ja kaikki maakunnat kattavana. X oli kuitenkin ajatellut lähettää kyselyn vain talon sisäisille asiakasomistajille, jotka toimivat pääosin alueella.

Seuraavaksi B antoi X:lle tehtäväksi kyselylomakkeen rungon laatimisen asiakkaan tarkkojen ohjeiden mukaan. X laiminlöi nämä ohjeet vakavalla tavalla. B tapasi X:n lukuisia kertoja kyselyrungen laatimisen aikana ja antoi tarkat kirjalliset ja suulliset korjausohjeet, joita X ei noudattanut, vaikka tästä toistuvasti huomautettiin. B kävi X:n kanssa lävitse prosessia useita kertoja, vaikka työn olisi pitänyt sujua X:ltä täysin itsenäisesti. X ei ottanut vastaan asiakkaan eikä B:n ohjeita, vaan suhtautui niihin piittaamattomasti. X oli esittänyt ja testannut kyselylomaketta ulkopuolisilla jäsenillä ilman esimiehen tai asiakkaan lupaa, ja näin ollen vaarantanut asiakkaan kanssa luodun luottamuksellisen suhteen. X toimi työnantajansa ja asiakasta kohtaan epälojaalisti.

Lopullinen kyselylomakeversio piti hyväksyttää asiakkaalla ennen kuin se lähetetään yrityksille sähköpostitse. B muistutti tästä X:ää vielä erikseen. X kuitenkin lähetti ensimmäiset kyselyt levitykseen yrittäjien edustajille, vaikka ei ollut saanut asiakkaan hyväksyntää lomakkeelle ja siten myöskään levityslupaa.

Oikaisuvaatimus:

Yliopiston päätös on kumottava.

Päätökseen ei ollut liitetty virkamieslain 53 §:n 2 momentin mukaista oikaisuvaatimusosoitusta.

Perusteita kirjallisen varoituksen antamiselle ei ole ollut. Uusien asiakastapaamisten sopiminen puhelimitse annettiin X:n tehtäväksi maaliskuun alussa. Tätä ennen hänen piti saada työtoveriltaan C:ltä lista vanhoista asiakasyrityksistä, joihin oli jo otettu yhteyttä. Uusien asiakkaiden hankkiminen on perinteisesti kuulunut C:n tehtäviin. X sai listan 9.3.

Technip-koulutusjakson aloitus- ja lopetustilaisuudet olivat työmäärältään suurempia kuin yliopisto on väittänyt.

Maaliskuun alussa alkoi asiakasprojekti tuotekehityshanke, jossa X:n tuli tehdä yrityshaastatteluihin perustuva tutkimus asiakkaalle. X ryhtyi heti maaliskuun

ensimmäisellä viikolla suunnittelemaan haastattelukysymyksiä ja lukemaan yrittäjäturvallisuuden kirjallisuutta perehtyäkseen aihealueeseen. Samalla hän alkoi ohjelmoida web-lomaketta internetiin ja testata automaattista lomakekäsittelijäohjelmaa, jota voidaan käyttää tällaisiin tarkoituksiin. Nämä toimet veivät kaiken X:n työajan maaliskuun ensimmäisellä viikolla. B määritteli työn laajuudeksi yhden työkuukauden, mikä oli työmäärän aliarviointia. Asiakkaan kanssa X sopi, että aikaa työn tekemiselle on kolme kuukautta eli toukokuun loppuun. Alkuperäinen arvio vaikutti kuitenkin työn hinnoitteluun.

Maaliskuun alkuviikkoina lomaketestien jälkeen automaattinen lomakkeen käsittelyohjelma osoittautui epävarmaksi, joten X ohjelmoi lomakkeen uudestaan perinteiseksi HTM web-lomakkeeksi ja otti käyttöön toisentyyppisen lomakekäsittelijän. Samalla X kehitti lomakkeen sisältöä. Hän joutui tekemään jokaisen pienenkin sisältömuutoksen jälkeen varmistusajoja, jotta lomake antaa vastauksia oikein ja toimii teknisesti.

Edellä todetun työn lisäksi X:n esimies antoi hänen tehtäväkseen erittäin kiireellisen tarjouksen laatimisen työvoimapolitiiseen tarjouspöytäkirjaan. Kyseisen koulutuksen olisi ollut määrä alkaa jo toukokuussa. Tästä syystä X:n työmäärä oli kaksinkertainen ajalla 10.3. - 17.3. Tarjouslaskelmaa laatiessaan X:llä ei ollut mitenkään mahdollisuutta soittaa yrityksiin ja hankkia uusia asiakkaita. X kertoi esimiehelle työkuormastaan, jolloin esimies kehotti häntä siirtämään asiakastapaamisten sopimisen sihteerille. Näin ollen X ei laiminlyönyt tehtävän suorittamista, vaan hänen esimiehensä siirsi tehtävän toiselle henkilölle, jotta X:ää voitiin käyttää tarjouslaskentaan.

Tuotekehityshankkeessa niiden asiakasyritysten hankintaa, joille lomake oli tarkoitus lähettää sähköpostitse, ei määrätty tehtäväksi ensimmäisenä toimenpiteenä. X:lle sen sijaan ehdotettiin, että hän selvittäisi työn ohessa, miten sähköpostilistat luodaan, ja onko olemassa kanavia, joita käyttäen yrityksille voisi tiedottaa lomakkeesta sähköpostitse. Koska kyseinen tuotekehitystehtävä oli delegoitu X:lle, oli hänellä oikeus edetä itsenäisesti eri työvaiheissa järjestyksessä katsomallaan tavalla. X:llä oli suunnitelma postitusten tekemiseksi yrityksille. Hän oli sopinut siitä yrittäjien edustajan D:n kanssa jo maaliskuun alussa ja muihin maakuntiin hän oli tehnyt levityssuunnitelman. Listojen laatiminen postitusta varten näistä yrityshakemistoista ei ole suuritöinen tehtävä.

Edellä mainitut työkiireet estivät X:ää pitämästä 16 päivän mittaisen ajalle 23.3. - 9.4. suunnitellun vuosiloman, jonka hänen esimiehensä oli jo hyväksynyt.

X laati kysymyslomakkeen, toisin kuin B väittää, asiakasta tyydyttävällä tavalla. Asiakas ei antanut tarkkoja ohjeita, vaan määritteli suuntaviivat, joiden mukaan X toimi. B:n kyselyn ingressialueeseen ehdottamat pienet korjaukset siirtyivät tehtäviksi juuri ennen kyselyn valmistumista, koska X priorisoi suuritöiset ja riskialttiit korjaukset tärkeämmäksi.

X keksi itse lähes kaikki lomakkeella olevat kysymykset yritysten turvallisuudesta ja riskienhallinnasta, ja hän laati ne käyttäen apuna yrittäjäturvallisuuden käsikirjoista saatua tietoa. Kysymyksiä ei voi mitenkään yhdistää asiakkaan liiketoimintaan. Myös asiakas katselmoi lomakkeen kaksi päivää ennen sen julkaisua, eikä huomauttanut mistään yrityksensä liiketoimintaa uhkaavasta asiasta lomakkeessa. Sama web-lomake levitettiin pari päivää myöhemmin tu-

hansiin yrityksiin. Siinä ei voinut olla, eikä ollut mitään liiketoimintasalaisuuksia.

X:n esimies ei missään vaiheessa tiedottanut X:ää siitä, että web-lomake tulisi hyväksyttäväksi asiakkaalla. Päinvastoin esimies korosti, ettei asiakasta vaivata tässä hankkeessa, vaan kaikki tehdään itsenäisesti. Esimies kertoi X:lle kaiken olevan kunnossa julkaisemista varten. Julkaisuhetkellä esimies itse totesi, että kaikki on hienosti, ja lomakkeen voi laittaa jakeluun. Esimiehen toiminta on siten ristiriidassa sen kanssa, mitä hän on kirjallisessa varoituksessa väittänyt.

Vastine:

Yliopisto on vastineessaan todennut muun ohella seuraavaa:

Koulutuspäällikkö B oli tietoinen Technip-koulutukseen liittyvistä asioista, niihin tehtävistä sisällön tarkennuksista sekä palauteprosessista. Kyseisen koulutusjakson kuten kaikkien muiden koulutusjaksojen aloittamiseen ja lopettamiseen liittyy tiettyjä erilaisia rutiinitehtäviä. Sähköisten yhteyksien aikana näiden tehtävien hoitaminen olennaisena osana koulutusjaksoa ei ole mittavasti kuormittavaa, vaan ne ovat luonteeltaan nopeasti hoidettavia rutiinitehtäviä.

Jokaisella suunnittelijalla on aina useampia kuin yksi tai kaksi projektia samanaikaisesti läpivietävänä, toisinaan jopa lähes kymmenen pienempää ja laajempaa projektia samanaikaisesti. Tämä kuuluu olennaisesti koulutussuunnittelijan tehtäväkuvaan. Poiketen muista koulutussuunnittelijoista, koulutussuunnittelija X:llä ei ole ollut alkuvuodesta 2009 laajaa tehtäväkokonaisuutta tai useampia, kuormittavia tehtäviä samanaikaisesti. Hänellä on ollut suhteellisen vähän työtehtäviä johtuen siitä, että hänellä ei ole ollut pidempiä kehityshankkeita taikka laajempia koulutuskokonaisuuksia vastuullaan. Myöskään erityisen vaativuuden edellyttämää hankekokonaisuuksien valmisteluja hänellä ei ole ollut alkuvuoden 2009 aikana, vaikka ne kuuluvat olennaisesti koulutussuunnittelijan tehtäviin. Tämän vuoksi sovittiin, että X hoitaa erilaiset työvoimapolitiiset tarjousten tekemiset, asiakastapaamisista sopimiset, uudet asiakasprojektit sekä saattaa loppuun yhden vanhan koulutusprojektin.

X oli itse halukas ottamaan tehtäväkseen uusista asiakastapaamisista sopimisen ja hän itse katsoi pystyvänsä hoitamaan tehtävän muiden tehtäviensä lomassa. X olisi voinut sopia tapaamisia vielä sen jälkeen kun hän oikaisuvaatimuksensa mukaan 9.3. sai C:ltä vanhojen asiakkaiden listan. Hän olisi voinut myös sopia tapaamisia aiemmin, koska alueeksi oli määritelty ja on useita paikkakuntia, joissa markkinointia ei ole tehty lainkaan aikaisemmin. X oli tarkoin selvillä tämän tehtävän tärkeästä merkityksestä maksulliselle palvelutoiminnalle, joten edes muutaman uuden asiakastapaamisen järjestäminen olisi ollut tärkeää.

Tarjouksen tekemisestä koitunutta työmäärää ei ole vähätelty. B itse osallistui koulutuksen sisällön suunnitteluun ja on tietoinen kaikista siihen liittyvistä vaiheista. Myös koulutussuunnittelija E ja koulutussuunnittelija C antoivat X:lle toistuvasti asiantuntevaa apua, joten X ei missään vaiheessa ollut yksin vastuussa tarjouksen tekemisestä ja sen jättämisestä tarjouksen pyytäjälle.

Asiakasprojektin työmääräksi määriteltiin yksi kuukausi, mutta X oli alusta asti tietoinen siitä, että kuukauden työmäärä jakautuu kolmelle kuukaudelle. Työn olisi hyvin voinut suorittaa yhden kuukauden työmääränä. X ei missään vaiheessa kertonut esimiehelleen, että hän testaa jotakin automaattista lomakäsittelijäohjelmaa. Ohjelman testaus ja käyttö ei ollut välttämätöntä asiakkaan tilaaman työn onnistumisen kannalta. Ohjelman sijaan olisi riittänyt lomakkeen ohjelmointi perinteisellä HTML-web-lomakkeella. Kyseinen projekti päättyy sopimuksessa olevan aikataulun mukaisesti toukokuun lopussa. B ei myöskään missään vaiheessa vaatinut, että projektin olisi pitänyt olla valmis maaliskuun lopussa.

X:n työmäärää vähensi se, että hän ei tehnyt laajaa sähköpostimarkkinointia ja postitusta yrityksille, vaan se hoidettiin sihteerityönä X:n lähdettyä lomalle.

Kyselylomake ei olisi tullut tehtyä asiakasta tyydyttävällä tavalla, jos B ei olisi toistuvasti vaatinut X:ää noudattamaan asiakkaan projektin alussa nimenomaisesti esiin tuomia tarkkoja ohjeita sekä toiveita. X ei myöskään korjannut esille tuotuja virheitä, vaikka niistä huomautettiin häntä toistuvasti. X ei missään vaiheessa kertonut B:lle, että hän tekee vaaditut korjaukset myöhemmin, vaan kertoi jo hoitaneensa ne. Uuden kyselyrunkoversion kommentoimisen aikaan B havaitsi virheet ja huomautti niistä X:ää toistuvasti.

Varoituksen liitteessä ei väitetä, että X olisi vaarantanut liikesalaisuuden, vaan, että hän on vaarantanut asiakkaan kanssa luodun luottamuksellisen suhteen. Toimintaan asiakassuhteissa kuuluu, ettei mitään asiakkaan tietoa tai yhteistyötä levitetä eteenpäin ilman asiakkaalta erikseen kysyttyä lupaa tai ilman että asiakas olisi siitä tietoinen. X ei ollut B:n tietämyksen mukaan kysynyt asiakkaalta lupaa siihen, että hän oli esittänyt ja testannut kyselylomaketta ulkopuolisilla jäsenillä. X ei myöskään kysynyt tähän lupaa omalta esimieheltään. B tapasi asiakkaan X:n sairauspoissaolon aikana. X:n palattua töihin B antoi hänelle kirjallisen korjausohjeen lisäksi vielä suulliset korjausohjeet kyselylomakkeesta. B kertoi, että näiden asiakkaan toivomien korjauksen jälkeen kysely voisi olla julkaisukunnossa. B kuitenkin korosti suullisesti, että asiakkaan täytyy hyväksyä viimeiset korjaukset ja asiakkaalta on saatava lupa julkaisemiselle. X teki viimeiset pyydetyt korjaukset, mutta ei pyytänyt asiakkaalta lupaa ennen kuin lähetti yrittäjien edustajille ensimmäiset kyselylomakkeet. B pyysi hyväksynnän asiakkaalta X:n puolesta.

Vastaselitys:

X on vastaselityksessään todennut muun ohella seuraavaa:

X sai asiakastyönä tehtävän tilaustutkimuksen tehtyä kolmessa kuukaudessa. Hän työskenteli osan ajasta toukokuussa jopa iltaisin ja viikonloppuisin.

X ilmoitti B:lle 31.4.2009 tai oikeastaan 31.3.2009 lomalle lähtiessään, että tulee tekemään vielä seuraavana päivänä valtakunnallisen sähköpostituksen. B kuitenkin totesi, että X voi olla lomalla ja sihteerit hoitaa postituksen. Lisäksi X lähetti sähköpostitse B:lle 1.4.2009 internetissä olevien yritysrekistereiden nettiosoitteet tiedoksi ja totesi edelleen, että tulee itse tekemään seuraavana päivänä postituksen ja osoitteiden koonnin näistä rekistereistä.

Kyselylomake olisi syntynyt ilman B:n jatkuvaa puuttumista keskeneräisen lomakkeen ulkoasuun. Puuttuminen hidasti koodaamista ja lisäsi merkittävästi testaamista, mikä oli lomakkeen toimivuuden varmistamiseksi tehtävä jokaisen muutoksen jälkeen. Esimiehen pitkin matkaa tekemien korjausehdotusten joukossa oli myös turhaa työn teettämistä.

B ei tuonut millään tavalla esille, että web-lomakkeen julkaisemiselle on saatava asiakkaan lupa. Asiakkaan tietoja tai tietoa yhteistyöstä ei ole X:n toimesta levitetty eteenpäin kyselomakkeen teknistä toimivuutta testatessa Edupointin ulkopuolisen yliopiston työntekijän kanssa.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohtoja ja valvontamääräyksiä.

Samana pykälän 2 momentin mukaan virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Edelleen lain 24 §:n mukaan virkamiehelle, joka toimii vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyö niitä, voidaan antaa kirjallinen varoitus.

Esitetty selvitys ja oikeudellinen arviointi

X:lle annettu kirjallinen varoitus on päätöksen mukaan perustunut työtehtävien toistuvaan laiminlyömiseen. Päätöksen liitteenä olevan selvityksen perusteella laiminlyönnit ovat koskeneet X:lle helmi - maaliskuussa 2009 annettuja työtehtäviä, joita ovat olleet seuraavat:

1. Uusien asiakastapaamisten sopiminen alueen yritysten kanssa
2. Yritysasiakkaan tuotekehityshankkeeseen liittyvän kyselylomakkeen tekeminen ja kyselyn toteuttaminen

Viraston selvityksen mukaan X:lle on näiden tehtävien lisäksi ollut kyseessä olevalla aikavälillä tehtävänään Technip-koulutusjakson aloitus ja lopetus, todistustenjakotilaisuus sekä yhden muutokoulutuksen koulutustarjouksen tekeminen yhteistyössä tiimin muiden jäsenten kanssa.

X:lle annettuun päätökseen ei ole liitetty oikaisuvaatimusosoitusta. X on kuitenkin tästä huolimatta tehnyt oikaisuvaatimuksen valtion virkamieslautakunnalle, eikä edellä todettu virhe ole vaikuttanut X:n muutoksenhakuoikeuteen. X:lle annettua kirjallista varoitusta ei siten tule kumota tällä oikaisuvaatimuksessa esitetyllä perusteella.

X:n ja yliopiston virkamieslautakunnalle esittämistä selvityksistä ilmenee, että X:n ja työnantajan käsitykset X:lle määräytyistä työtehtävistä, niiden vaatimasta

työmäärästä sekä X:n muiden työtehtävien vaatimasta työmäärästä poikkeavat olennaisesti toisistaan.

X:n käsityksen mukaan uusien asiakastapaamisten sopiminen siirrettiin kiireellisemmän työtehtävän johdosta sihteerin tehtäväksi. Yliopiston vastineesta ilmenee, että X:n esimies on ainakin maininnut tällaisesta mahdollisuudesta. Näissä oloissa ja kun yliopisto ei ole esittänyt sellaista luotettavaa selvitystä, jonka perusteella X:n voitaisiin katsoa perustellusti käsittäneen, ettei kyseistä tehtävää siirretty häneltä pois, ei tehtävän laiminlyömistä ole katsottava X:n virheeksi.

Tuotekehityshankkeen osalta yliopisto on esittänyt, että X ensinnäkin laiminlöi yrityslistan laatimisen ja postituksen. X olisi selvityksensä mukaan ollut kuitenkin halukas hoitamaan kyseiset tehtävät, mutta oletti esimiehensä sähköpostiviestin perusteella, että myös tämä tehtävä oli siirretty sihteerin hoidettavaksi. Myös yliopiston vastineesta ilmenee, että kyseinen tehtävä on hoidettu sihteerityönä X:n lähdettyä lomalle, ja lisäksi yliopisto on vastineessaan vedonnut siihen, että kyseisen työn siirtäminen sihteerille on vähentänyt merkittävästi X:n työmäärää. X:n vastaselityksessään esittämät seikat huomioiden yliopisto ei ole esittänyt riittävää selvitystä, jonka perusteella X:n olisi katsottava toimineen vastoin virkavelvollisuuksiaan tämän tehtävän suorittamisessa.

X:n mukaan asiakas ei antanut lomakkeen laatimiselle tarkkoja ohjeita. Yliopisto ei ole esittänyt sellaista selvitystä, jonka perusteella X:n väitettä ei olisi pidettävä uskottavana. X toteutti selvityksensä mukaan esimiehensä ehdottamat korjaukset ennen kyselyn valmistumista, mitä seikkaa yliopisto ei ole kiistänyt. X:n vastaselityksestä ilmenee kuitenkin, että hänen suhtautumisensa esimiehen esittämiin korjausvaatimuksiin on ollut välinpitämätöntä. X:n käyttäytymisen on tältä osin ollut moitittavaa.

Yliopiston mukaan X testasi kyselylomaketta ilman esimiehen ja asiakkaan lupaa osaston ulkopuolisilla jäsenillä, mikä vaaransi asiakkaan kanssa luodun luottamuksellisen suhteen. Yliopisto ei ole kuitenkaan tarkemmin selvittänyt, keiden kanssa X mahdollisesti lomaketta testasi, ja miten tämä on vaarantanut luottamuksellisen suhteen asiakkaaseen. Edelleen yliopiston vastineen mukaan esimies oli korostanut X:lle suullisesti, että lomakkeen julkaisemiselle on oltava asiakkaan lupa. X on kiistänyt tämän. Kun asiasta ei ole yliopiston ja X:n vastakkaisten käsitysten lisäksi esitetty muuta selvitystä, ei X:n virkavelvollisuuksien vastaisesta toiminnasta ole esitetty myöskään tältä osin riittävää selvitystä.

Loppupäätelmä

Yliopisto ei ole edellä todetulla tavalla esittänyt riittävää selvitystä kirjallisen varoituksen perusteena olleista laiminlyönneistä. X:n suhtautumisen esimiehen esittämiin korjausvaatimuksiin on edellä todettu olleen välinpitämätöntä. Hänen käyttäytymisensä ei ole yksinomaan tällä perusteella kuitenkaan niin moitittavaa, että varoituksen antamisen kynnys ylittyisi. Yliopistolla ei ole ollut virkamieslain 24 §:n mukaisia perusteita varoituksen antamiseen.

Päätös

Virkamieslautakunta hyväksyy oikaisuvaatimuksen ja kumoaa yliopiston päätöksen 17.4.2009.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 § ja 24 §

Muutoksenhaku

Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Esittelijä

Elina Ranz

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja asian käsittelyyn osallistuivat puheenjohtaja Kulla ja jäsenet Paanetoja, Äijälä, Isomäki, A. Nieminen, M. Nieminen, Komulainen ja Keturi.